

Het Zondagochtend Concert

17 mei 2026 - Grote Zaal - 11.00 uur

Amsterdam Sinfonietta
Candida Thompson, viool/leiding

Johann Sebastian Bach 1685-1750
Brandenburgs concert nr. 3 in G,
BWV 1048 (1721)
Allegro
Adagio cadenza
Allegro

Antonio Vivaldi 1678-1741
De vier jaargetijden, op. 8 (1725)
voor viool en orkest
Concert nr. 1 in E, RV 269 'Lente'
Allegro - Largo - Allegro
Concert nr. 2 in g, RV 315 'Zomer'
Allegro non molto - Adagio, presto - Presto
Concert nr. 3 in F, RV 293 'Herfst'
Allegro - Adagio molto - Allegro (La caccia)
Concert nr. 4 in f, RV 297 'Winter'
Allegro non molto - Largo - Allegro

Steun ons

Draag bij aan de toekomst van Het Concertgebouw, nu of later.
concertgebouw.nl/steun-ons

ONTDEK MEER

Op concertgebouw.nl/ontdek gaat een wereld voor u open.
U vindt er video's, interviews, verhalen, podcasts, concert-
registraties en nog veel meer.

Verwacht in Het Zondagochtend Concert

24 mei - Grote Zaal

Dromen van Shakespeare:

Mendelssohns *A Midsummer Night's Dream*

31 mei - Grote Zaal

Spaanse vioolochtend met Leticia Moreno

6 sep - Grote Zaal

Noa Wildschut in Saint-Saëns' *Vioolconcert nr. 3*

& Andrew Grams dirigeert *Carmen*

20 sep - Grote Zaal

Vioolvirtuoos Christian Tetzlaff speelt Dvořák,

Karina Canellakis dirigeert

27 sep - Grote Zaal

Peer Gynt in volksmuziekversie en Tsjaikovski's *Strijkersserenade*

Zien we u binnenkort weer terug op zondagochtend?

De volledige concertagenda vindt u op concertgebouw.nl/zondag.

Deel uw concertbeleving op social media! #concertgebouw

Het Zondagochtend Concert wordt
elke week door AVROTROS rechtstreeks
uitgezonden op NPO Klassiek.

Je kunt het amper geloven, maar de muziek van Johann Sebastian Bach dreigde herhaaldelijk in vergetelheid te raken. Zelfs naar zijn magistrale koorwerken, waaronder de *Matthäus-Passion*, werd na zijn dood niet meer omgekeken, totdat componist en dirigent Felix Mendelssohn ze rond 1840 weer onder de aandacht bracht. De opleving was van korte duur, maar een nieuwe inhaalslag volgde na de Eerste Wereldoorlog: jonge componisten herontdekten Bachs heldere melodische lijnenspel en zijn kunstige meerstemmigheid. Sindsdien is Bach niet meer van het repertoire verdwenen. Sterker nog: het uitvoeren van zijn muziek is inmiddels een heuse specialisatie geworden waarop musici zich wereldwijd toeleggen. En het is ondoenlijk om Bachs invloed op andere componisten aan te wijzen. Zonder Bach geen Mahler, geen Stravinsky en geen Webern – om nog te zwijgen van zijn effect op popgroepen en jazzmusici, van The Beatles tot Keith Jarrett.

Geen museumstuk

Voor Amsterdam Sinfonietta is Bach dan ook bepaald geen museumstuk, maar een componist die nog altijd een enorm publiek aanspreekt en overal zijn sporen naliet. Zijn werk hoort bij de wereld van

nu. En dát is het werkterrein van Amsterdam Sinfonietta, want het ensemble speelt zowel oude als eigentijdse muziek. Daarbij horen ook cross-overs met andere stijlen en genres, wat leidde tot concerten met onder anderen Wende en Rufus Wainwright. Aanjager van zulke samenwerkingen is Candida Thompson, die al sinds 2003 artistiek leider van het orkest is en veel investeert in het begeleiden van jong talent.

Brandenburgse concerten

Ook in zijn eigen tijd was succes voor Bach niet vanzelfsprekend. Zelfs als dertiger moest hij nog bedelen om de gunsten van markgraaf Christian Ludwig van Brandenburg, voor wie hij zes concertstukken had gecomponeerd. In een begeleidende brief schrijft hij dat hij zichzelf als een 'bescheiden talent' beschouwt, maar het toch waagt om deze 'onvolmaakte' werken aan te bieden. Ironischer kan bijna niet, want deze zes *Brandenburgse concerten* behoren tot het beste uit de barok. Ze zijn geschreven voor wisselende bezettingen. In het hier gespeelde *Derde concert in G, BWV 1048* beperkt Bach zich tot snaarinstrumenten die hij met veel gevoel voor kleur en contrast inzet.

Vivaldi: kleurrijk figuur

Als Antonio Vivaldi een Instagram-account had gehad, zou hij een immens aantal volgers hebben. En dat vrijwel uitsluitend door de vier vioolconcerten die gezamenlijk *De vier jaargetijden* heten. Ze vormen de piek van een gigantisch oeuvre, want Vivaldi was een veelschrijver. Behalve ruim vijfhonderd concerten – de meeste voor viool en orkest, maar ook voor ongebruikelijke instrumenten als fagot en mandoline – componeerde hij opera's en kerkmuziek. Veel daarvan raakte zoek, en wat wél bewaard bleef, kreeg niet altijd evenveel aandacht. Net als Bach raakte Vivaldi een tijdje in vergetelheid, maar zo'n honderd jaar geleden kwam zijn werk weer aan de oppervlakte – en vroegen velen zich af hoe zulke levendige muziek zó lang genegeerd had kunnen worden. In 'zijn' stad Venetië stond Vivaldi bekend als een kleurrijke figuur, en niet alleen door zijn rode haar. Hij was eigenlijk priester van beroep, maar dat nam hij nauwelijks serieus; vaak werd hij betrappt terwijl hij onder werktijd viool speelde of componeerde. En met succes, want zijn muziek vond spoedig gretig aftrek in andere steden – en zelfs in Amsterdam, waar hij een uitgever voor zijn composities vond.

Gewaagde muziek

Vivaldi was op zijn sterkst in stukken met viool. Hij was zelf een virtuoos violist, al vonden sommige tijdgenoten zijn spel overdreven: te dramatisch, te expressief. Ook *De vier jaargetijden* was destijds gewaagde muziek. De grillige wendingen en de soms 'ruige' klank waren toen modern. Tamelijk nieuw was ook dat Vivaldi met muziek iets wilde 'uitbeelden'. Bij elk jaargetijde schreef hij een passend gedicht: over zingende vogels in het voorjaar, over een zomer met brandende hitte en onweersbuien die het graan vernielen, over wijnfeesten en jachttaferelen in de herfst en over winterse knusheid bij de haard en glijpartijen op het ijs. Muziek dus als een film – ruim anderhalve eeuw vóór die werd uitgevonden.

Michiel Cleij